

Romantische thriller

Titel: "Alles gaat voorbij"

Auteur: Gerrit Hoogendoorn

Het is al laat als Rob van Beckhoven thuis komt De begrafenis van zijn vader is net achter de rug. Die begrafenis ging zo; om negen uur was Rob op, geen zin in ontbijt, hij rookt veel joints en drinkt bier De begrafenis is om half drie. Hij denkt "Ik zal blij zijn als het achter de rug is!" Zijn vader en Rob konden niet door een deur. Rob presteerde niet. Hij ging vroeg de Middelbare School af, had verkeerde vrienden, en al vroeg drugs en drankproblemen.

Rob ging op zijn vijftiende werken in de Bouw als voeger. Zijn vader Robert (die een gevierd architect was) vond het allemaal maar niks. Rob was op zijn tiende zijn moeder al kwijt (ze stierf aan borstkanker) De corridorflat waar Rob woont is klein en ligt in Overvecht een troosteloze buurt met veel Nationaliteiten.

Dan is het twee uur in de middag. De begraafplaats is een kwartier lopen, dus dat valt mee.

Als hij bij de aula arriveert, staan er al heel wat mensen. Ze begroetten Rob, die gaat naar binnen, de kist met zijn vader staat in het midden van de zaal.

Er is voldoende drank en er zijn broodjes met allerlei beleg. Zo wilde blijkbaar zijn vader het.

Van het architectenbureau zijn er veel, ook van de tennisvereniging. De notaris die alles geregeld heeft en de dominee zijn er. Rob praat met notaris van Gerwen en later met de dominee Janssen. Het doet hem niet veel!. De genodigden zijn allemaal netjes gekleed, Rob niet.

Om exact half drie wordt zijn vader naar zijn laatste rustplaats gebracht. De dominee citeert Romeinen acht. Vers acht en dertig en negen en dertig. Ook de directeur van het architectenbureau en de voorzitter van de tennisvereniging houden een toespraak.

Ze loven Robert van Beckhoven in hun toespraken. Dan gaat de kist naar het graf. Er worden bloemen op de kist gelegd , die daarna langzaam in de kuil zakt.

Rob rilt een beetje, blijkbaar doet het hem nu toch wel wat!. Hij verlangt naar huis.

Na afloop schud hij in de aula nog vele handen en drinkt een vodka. Veel mensen drinken ook een borrel, de notaris en de dominee koffie.

De dominee spreekt Rob nog toe “Jammer dat alles zo gelopen is” zegt dominee Janssen, “veel sterkte jongen”. Rob heeft er helemaal geen behoefte aan.

Als de meeste mensen vertrokken zijn, gaat Rob ook naar huis. Thuisgekomen trapt hij zijn schoenen uit, en krijgt hij toch nog een huilbui. Het heeft hem toch meer gedaan dan dat hij van voren dacht!.

De rest van de dag rook hij veel en drinkt hij veel bier. Net wat hij nodig heeft. Daarna ligt hij half dronken al vroeg op bed.

Na twee maanden vind Rob in zijn brievenbus een brief van de notaris. Hij moet op het kantoor van de notaris komen, waar het testament van zijn vader wordt voorgelezen.

Rob peinst. Wat zou er in staan?. Die ouwe zal hem wel niets nalaten! Denkt hij.

Vrijdag vier april moet hij om tien uur bij de notaris zijn. De flat (een tweekamer appartement) ziet er rommelig uit. Rob zet de radio aan en draait een joint, gaat naar de koelkast en pakt een pilsje. De radio buldert, hij zet hem zachter. Het nummer More Than Words van Extreme hoort hij nu. De joint en het pilsje is net wat hij nu nodig heeft. Hij denkt; “Wat een verwaande lui waren er . Mensen met aanzien en zo. Daar past hij zeker niet tussen!.

In de Bouw kreeg Rob een ongeluk. Hij viel acht hoog van een steiger (hij was toen vier en twintig jaar) . Werd afgekeurd en kreeg een Wajonguitkering (Uitkering voor jong gehandicapten).

Nu is hij een en dertig jaar. Heeft eigenlijk niets van zijn leven gemaakt!.

Het ongeluk gebeurde zo; Het was herfst en het weer was slecht . Rob had de zondagavond ervoor flink doorgehaald, en lamlendig stond hij die maandagochtend vroeg op de steiger (acht hoog).

Op een gegeven moment struikelde hij over een steen, en viel naar beneden. Paniek bij zijn collega's!.

Rob had een gebroken been (links) en zijn knie was verbrijzeld. Het duurde lang voor de ambulance kwam. Rob werd vervoert naar het Utrechtse Hospitaal. Rob schreeuwde het uit van de pijn. Met gillende sirenes en hoge snelheid werd hij vervoerd. Ondertussen werd hij door de ambulance-broeder verdoofd.

In het ziekenhuis werd in allerijl een van de operatiekamers in orde gebracht.

De operatie duurde uren. Daarna word Rob naar een eenpersoonskamer gebracht. Dan is vader Robert allang op de hoogte van het ongeluk. Hij zoekt Rob op, die is verdoofd en slaapt.

Rob zijn vader vindt het moeilijk om zo zijn zoon te zien liggen. Waarom is het allemaal zo uit de hand gelopen?

Als het beter met Rob gaat zal hij vragen of hij weer komt thuis wonen!.

Heel het eerst gelukkige gezin uit elkaar!. Eerst zijn vrouw vroeg overleden, zijn zoon opstandig en tegendraads.

Na twee weken verteld de behandelend arts, dat Rob moet revalideren en dat het geen gemakkelijke klus wordt. Zijn linkerbeen zal nooit meer zo functioneren als daarvoor.

Rob schrikt ervan dat hij een ongeluk heeft gehad en over zijn toestand. Hij weet er bijna niets van.

Zijn baas, de heer Groen zoekt hem op en verteld hem dat hij als voeger niet meer in de Bouw kan werken!.

Na het revalidatietraject zal hij gekeurd worden door het UWV (Uitkering Werknemers Verzekeringen).

Na een moeizame revalidatie met vallen en opstaan, opgeven en doorzetten mag Rob na drie maanden naar huis. Praten met zijn vader doet hij niet of nauwelijks. En weer bij zijn vader wonen wil hij zeker niet!. Rob wil in Overvecht blijven wonen!.

Verder verwijt Rob zijn vader dat hij bijna nooit thuis was. Hij kende zijn vader nauwelijks en had juist de behoefte aan contact. Nog steeds heeft Rob het er moeilijk mee, maar zijn vader Robert ook. Die heeft spijt!, dat hij zijn zoon niet steunde en hem niet begeleide.

De keuring in Utrecht bij het UWV ging niet makkelijk. Maar toch op het laatst werd hij door een keuringsarts, tachtig tot honderd procent afgekeurd. Zo kreeg hij een Wajonguitkering (uitkering voor jonge gehandicapten).

Dan gaan er weken voorbij met niets doen en roken en drinken. Tot dat het vier april tweeduizend is. Rob is nieuwsgierig maar ook bang voor de uitkomst van het testament.

Hij kleedt zich voor zijn doen netjes aan. Dan arriveert hij klokslag tien uur bij notaris van Gerwen. Het valt hem op dat hij de enige is. De notaris is vriendelijk, zakelijk leest hij de akte voor. Wat blijkt; zijn vader laat hem alles na!. De bungalow en Volvo in Maarsenbroek en een vermogen van anderhalf miljoen euro!.

Rob kan het niet geloven en staart voor zich uit, de notaris zal alles verder regelen. Als Rob weer buiten staat, maakt hij een vreugdedansje. Hij denkt ; "Zo de magere jaren zijn over". Ik ben miljonair!.

Hij loopt heel rustig naar een bruine kroeg. De kroeg heet "Weltevreë", er zijn weinig mensen. Rob vraagt om een pilsje. De barman schenkt deze zwijgzaam in. Met een paar teugen heeft Rob het pilsje op., en vraagt om een nieuwe. Hij gaat achteraan aan een tafeltje zitten en draait een sigaret. Met zijn hoofd vol fantasieën drinkt hij rustig zijn pilsje op.

Ik ga daar wonen in het huis van mijn vader in Maarsenbroek, ik begin een nieuw leven prevelt hij zachtjes. Dan betaalt hij de kastelein, en kijkt op zijn horloge. Over zeven minuten gaat de bus, het is vlakbij. Buiten probeert hij wat sneller te lopen en is net op tijd voor de bus.

In zijn appartement zet Rob de radio aan en draait een joint. Na enkele trekken wordt hij al wat high, het is druk in zijn hoofd, allerlei plannen ruisen door zijn hoofd. Om twee uur in de nacht gaat hij aangeschoten en high naar bed.

De volgende dag kan hij bij de notaris de sleutel ophalen van de bungalow. Het geld staat inmiddels op zijn ABN-

AMRO rekening minus de belasting houdt hij nog genoeg over.

Rob gaat met de bus van Overvecht naar Maarsenbroek. Het is druk op de weg. Na een half uur is hij bij de Berkenlaan, bij het derde huis moet hij zijn. De tuin ligt er prachtig bij en het huis staat goed in de verf. De Volvo staat op de oprit. Rob denkt; "ik ben hier meer dan veertien jaar niet geweest!".

Bij de voordeur aangekomen pakt hij de sleutel uit zijn broekzak

en stopt deze in het slot. De deur gaat moeilijk open er liggen kranten en reclamefolders en ook post. Hij schuift alles terzijde en betreedt de ruime hal en dan de woonkamer die mooi ingericht is.

Chesterfield stoelen, kasten en salontafel van notenhout, het is licht in het huis door de grote ramen. De grote klok staat stil. Hij weet dat er boven een badkamer met toilet is en drie slaapkamers. Dan ziet hij de keuken met een bar en schenkt zich een dure whisky in van zijn vader.

De Volvo zal hij wel verkopen, want hij heeft geen rijbewijs. Hij is tevreden. Het is wel groot voor hem alleen "Ik ga hier wonen" besluit hij. Dan stapt hij weer de voordeur uit en doet deze op slot. Hij pakt de bus en al fluitende gaat hij terug naar Overvecht.

Thuisgekomen stelt hij een brief voor de Woningbouw op, waarbij hij de huur opzegt. Hij kijkt op de computer naar zijn bankrekening. Er staat ruim een Miljoen op!. Het doet hem tullen.